

- 2) Czy art. 2 lit. b) dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że osoba – która zawarła z przedsiębiorcą umowę mającą dwojaki charakter, a mianowicie [gdy] umowa jest zawierana w celach, które częściowo wchodzą w zakres działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej tej osoby fizycznej, a częściowo wykraczają poza zakres tej działalności, przy czym cel handlowy, gospodarczy lub zawodowy owej osoby fizycznej nie ma przeważającego znaczenia w ogólnym kontekście umowy – może zostać uznana za „konsumenta” w rozumieniu tego przepisu?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, jakie główne kryteria należy zastosować w celu ustalenia, czy handlowy, gospodarczy lub zawodowy cel tej osoby fizycznej ma przeważające znaczenie w ogólnym kontekście umowy?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29)

Odwołanie od wyroku Sadu (siódma izba) wydanego w dniu 12 maja 2021 r. w sprawach połączonych T-816/17 i T-318/18, Luksemburg i Amazon / Komisja, wniesione w dniu 22 lipca 2021 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-457/21 P)

(2021/C 452/11)

Język postępowania: angielski i francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P.-J. Loewenthal, F. Tomat, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Wielkie Księstwo Luksemburga, Amazon.com, Inc., Amazon EU Sàrl, Irlandia

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) z dnia 12 maja 2021 r. w sprawach połączonych T-816/17 i T-318/18 Luksemburg i in. / Komisja;
- Oddalenie zarzutu pierwszego w sprawie T-816/17 oraz zarzutów drugiego, czwartego, piątego i ósmego w sprawie T-318/18;
- Przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w zakresie zarzutów, które nie zostały jeszcze poddane ocenie;
- Tytułem żądania ewentualnego, skorzystanie z uprawnienia do wydania ostatecznego orzeczenia w sprawie na podstawie art. 61 akapit pierwszy zdanie drugie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; oraz
- Pozostawienie rozstrzygnięcia w sprawie kosztów niniejszego postępowania do orzeczenia kończącego postępowanie w razie przekazania sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania lub obciążenie Luksemburga, Amazon EU S.à.r.l. i Amazon.com, Inc. kosztami postępowania w razie wydania ostatecznego wyroku w sprawie przez Trybunał.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi dwa zarzuty przeciwko wyrokowi.

Zarzut pierwszy: Sąd, odrzucając pierwotne ustalenie korzyści zawarte w decyzji (¹), naruszył art. 107 ust. 1 TFUE, uchybił obowiązkowi uzasadnienia, naruszył przepisy proceduralne i wypaczył decyzję. Zarzut ten dzieli się na dwie części:

- Część pierwsza: W pkt 162–251 wyroku Sąd błędnie odrzucił przeprowadzoną w decyzji analizę funkcjonalną Amazon Europe Technologies SCS („LuxSCS”) i wybór LuxSCS jako strony badanej na tej podstawie, że LuxSCS posiadała prawną własność wartości niematerialnych i prawnych, udostępniła je na rzecz Amazon EU S.à.r.l („LuxOpCo”) i uczestniczyła finansowo w ich wypracowaniu. W ten sposób Sąd dokonał błędnej wykładni zasady ceny rynkowej i błędnie ją zastosował, co stanowi naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE w odniesieniu do przesłanki korzyści, oraz uchybił obowiązkowi uzasadnienia ze względu na sprzeczną i niewystarczającą argumentację. Sąd również błędnie przywołał własne argumenty w celu odrzucenia dokonanego w decyzji wyboru LuxSCS jako strony testowanej ze względu na to, że nie istniały porównywalne niezależne spółki, które mogłyby posłużyć do zastosowania wobec LuxSCS transakcyjnej metody marży netto („TMMN”). W ten sposób Sąd przekroczył swoje kompetencje w zakresie kontroli sądowej, co stanowi naruszenie przepisów proceduralnych i naruszenie prawa Komisji do obrony, a także wypaczył decyzję.
- Część druga: W pkt 257–295 wyroku Sąd błędnie odrzucił zawarte w decyzji obliczenie według zasady ceny rynkowej opłaty licencyjnej należnej LuxOpCo od LuxSCS ze względu na to, że LuxSCS jako strona testowana powinna była być uprawniona do wartości rynkowej wartości niematerialnych i prawnych objętych licencją oraz że LuxSCS nie świadczyła usług o niskiej wartości dodanej. W ten sposób Sąd dokonał błędnej wykładni zasady ceny rynkowej i błędnie ją zastosował, naruszył przepisy proceduralne, wypaczył decyzję i nie wywiązał się z obowiązku uzasadnienia.

Zarzut drugi: Sąd, oddalając pierwsze pomocnicze stwierdzenie korzyści zawarte w decyzji, naruszył wymogi dowodowe dotyczące stwierdzenia korzyści, naruszył art. 107 ust. 1 TFUE, uchybił obowiązkowi uzasadnienia i naruszył przepisy proceduralne. Niniejszy zarzut dzieli się na trzy części:

- Część pierwsza: O ile w pkt 310 i 513 wyroku Sąd uznał prawidłowy standard dowodu w odniesieniu do stwierdzenia korzyści, o tyle w pkt 503–538 wyroku zastosował inny, surowszy standard w celu odrzucenia pierwszego pomocniczego stwierdzenia korzyści zawartego w decyzji. W ten sposób Sąd błędnie określił wymogi dowodowe w zakresie stwierdzenia korzyści i uchybił obowiązkowi uzasadnienia ze względu na jego sprzeczność.
- Część druga: W pkt 314–442 wyroku Sąd błędnie powołał się na funkcje pełnione przez podmioty grupy Amazon z siedzibą w Stanach Zjednoczonych na poparcie swego wniosku, że Komisja wyolbrzymiła złożoność funkcji pełnionych przez LuxOpCo w odniesieniu do wartości niematerialnych i prawnych objętych licencją. Sąd nie przedstawił również powodów, dla których uznał, że funkcje pełnione przez LuxOpCo w odniesieniu do marki Amazon oraz w odniesieniu do europejskiej działalności detalicznej i usługowej Amazon nie mają charakteru wyjątkowego. W ten sposób Sąd dokonał błędnej wykładni zasady ceny rynkowej i błędnie ją zastosował, co stanowi naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE w odniesieniu do przesłanki korzyści, a także uchybił obowiązkowi uzasadnienia ze względu na jego sprzeczność.
- Część trzecia: W pkt 499–537 wyroku Sąd błędnie przywołał własne argumenty w celu odrzucenia pierwszego pomocniczego stwierdzenia korzyści zawartego w decyzji ze względu na to, że oparcie się przez Komisję na metodzie podziału zysków z analizą wkładów nie wykazuje, że przedmiotowa interpretacja indywidualna prawa podatkowego prowadzi do powstania korzyści. W ten sposób Sąd przekroczył swoje kompetencje w zakresie kontroli sądowej, co stanowi naruszenie przepisów proceduralnych i naruszenie prawa Komisji do obrony.

(¹) Decyzja Komisji (UE) 2018/859 z dnia 4 października 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN) wdrożonej przez Luksemburg na rzecz Amazona (Dz.U. 2018, L 153, s. 1, zwana dalej „decyzją”).